

דברי חכמה

האם ייתכן, סוף סוף, שאדם אחד יגיע להבנה מלאה
של אדם אחר?
אנו יכולים להשקיע הרבה זמן ומאמץ כדי להכיר
אדם אחר,
אבל בסופו של דבר,
כמה נוכל להתקרב למהותו של אותו אדם?
אנו משכנעים את עצמנו שאנו מכירים היטב את
האדם האחר,
אבל האם אנחנו באמת יודעים עליו משהו?

הרוקי מורקמי

מתוך הספר "קורות הציפור המכנית"

גיליון מס. 2750 * ט"ו כסליו תשפ"ג * 9 דצמבר 2022

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

• רוברט הנריקס

אולי זה קשור ואולי לא, אבל בעקבות הסיפור שסיפרתי בשבוע שעבר על בית בלונד, ועל הקשר המיוחד של משפחת מרכס מ"מרכס אנד ספנסר" עם כפר הנשיא, התבקשתי על ידי שושנה, העורכת המיתולוגית של דברי הכפר, לכתוב גם על בית הנריקס.

בית הנריקס, הוא היום הבית של יוהנה פוטש, והוא צופה על רמת הגולן, והמיקום שלו איננו מקרי.

אבל, נתחיל מהתחלה, ממה שלמדתי בוויקיפדיה על רוברט הנריקס:

ROBERT DAVID QUIXANO HENRIQUES זה שמו המלא של הג'נטלמן היהודי האנגלי הזה. הוא נולד בשנת 1905 למשפחה יהודית ספרדית ממוצא פורטוגזי, אשר הגיעה לאנגליה מג'מייקה במאה ה-17. רוברט למד בכל המוסדות הנחשבים כולל אוקספורד, והתגייס לחיל התותחנים המלכותי בשנת 1926. הוא שירת במצרים ובסודן.

במלחמת העולם השנייה הנריקס היה קצין מצטיין, קודם בחיל התותחנים המלכותי, אחר כך בחיל הקומנדו שהוקם אז, ולבסוף במפקדה של הכוחות המשולבים. הוא עלה לדרגת קולונל, ואף זכה בעיטורים נחשבים מטעם צבא ארה"ב על אומץ לבו בקרבות בצפון אפריקה ובסציליה, כאשר היה מסופח לצבא ארה"ב בפיקודו של הגנרל פטון.

אחרי המלחמה החל הנריקס בקריירה של ג'נטלמן כפרי אנגלי. הוא התחיל עם חווה לא גדולה בחבל קוטסוולד COTSWOLDS, והוא פיתח אותה והצטיין בטיפול בקר וצאן. הוא זכה בתחרויות, ואף עסק בעיסוקים של הג'נטלמנים האנגלים במרחב הכפרי: צייד ודיג. מעת לעת הוא היה כותב מכתבים לטיימס בנושאים חקלאיים.

למרות עיסוקיו הכפריים, ובנוסף להם, הייתה הכתיבה אהבתו הגדולה. ב-1939 הוא פרסם ספר אוטוביוגרפי שזכה לשבחים, וב-1950 הוא זכה בפרס על רומן שכתב. בנוסף, הוא היה מופיע ברדיו ובטלוויזיה. אמרו עליו שהוא איש חסר מנוח, וקשה לרצותו.

אחרי מבצע קדש הגיע הנריקז לביקור בישראל, ובעקבותיו כתב את הספר 100 שעות לסואץ. העניין שהוא גילה בישראל, והתעוררות הגאווה היהודית שלו, הובילה לסדרה של בקורים בישראל, והוא אפילו קנה בארץ, מה שהוויקיפדיה קוראת A SMALL PROPERTY ... ואנחנו יודעים שמדובר במגרש, שעליו הוא בנה את בית הנריקס.

בשנות השישים הוא כתב שתי ביוגרפיות. האחת על סבה של אשתו, מרכוס סמואל, שהיה איל נפט וממנהיגי הקהילה היהודית. הביוגרפיה השניה הייתה על סר רוברט כהן.

הנריקס נשא לאשה את ויויאן דוריס לוי, והיו להם ארבעה ילדים: שני בנים ושתי בנות.

רוברט הנריקס נפטר ב - 22 בינואר 1967.

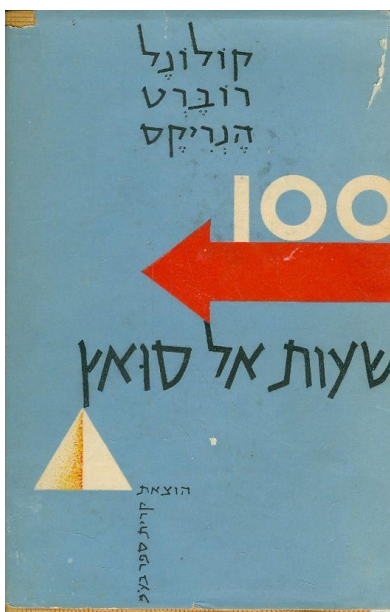
עד כאן, המידע מתוך הוויקיפדיה באנגלית. הרבה פרטים שכתבתי עליהם כאן, יקבלו אור נוסף כשאכתוב על רוברט הנריקס וכפר הנשיא.

בשבוע הבא אכתוב על השכן שלי, רוברט הנריקס, שגר בבית בודד, על המצוק הצופה אל רמת הגולן, ולא זכה לחוות את הניצחונות הגדולים של מלחמת ששת הימים, כשרמת הגולן כבר לא הייתה שטח אויב, אלא רמת הגולן שאנו מכירים כבר 55 שנים.

ובהזדמנות זאת, אני פונה אל חברי כפר הנשיא, ואל בנינו באשר הם, שישתפו איתנו את זיכרונותיהם מהאיש ומהבית, ואני אפרסם אותם על דפיו הצנועים של העלון שלנו.

שבת שלום

תמר וולפין

המסיק

ברצוני לשתף ולהודות על חוויה שהיתה לי בסוף השבוע האחרון במסיק. היו שם מבוגרים, ותיקים, וילדים, והיה לי כיף כל כך לעבוד ביחד לאותה מטרה. כל הרווחים מהמסיק לטובת מתקני נינג'ה

הכיבוד היה נפלא, נהדר מכל הלב.

הכל בעצם נעשה מכל הלב. שמחתי מאוד להיות שותף בחגיגה הזאת.

מקווה שבשנה הבאה יבואו גם יותר צעירים וישתתפו בחוויה הזאת של המסיק - העבודה והתרומה. ממש מרומם את הנפש. תודה למארגנים ולכל מי שהיה שם. בתקווה להתראות בשנה הבאה.

מורדי בן-נתן.

על הדרך / הפינה של דודו

איפה טעינו

1. ידידי משה הדני ששירת איתי באותה פלוגה, שלח לי היום (יום א') אחרי הצהריים צילום של שנינו שהנציח את איך שנראינו לפני 54 שנים. כל כך הרבה זמן עבר עד שאני כבר לא זוכר אפילו היכן הוא צולם. אבל היינו צעירים מאוד ונדמה לי שאפילו ניתן להגדיר אותנו כבעלי בלורית ואפילו אופטימיים.

2. לימים משה הלך ללמוד רפואה ולאחר קריירה כירורגית מרשימה (תמיד הייתה לו יד יציבה מאוד) ניהל את המחלקה הנירוכירורגית בשיבא. אני הלכתי ליצירה, כתיבה וחינוך. ואפילו הצלחתי לנהל מאבקים חברתיים פה ושם ברחבי ישראל.

3. מסתבר שאיש מאיתנו לא העלה בדעתו שלא משנה מה נעשה בזמן שחלף מאז, דבר לא ימנע היום את עלייתה של ממשלה שהערכים שבהם היא דוגלת מגשימים חלומות רטובים של נאצנצים שנמלטו אחרי מלחמת העולם השנייה לדרום אמריקה.

4. מדינה שתדרוף מצעדי גאווה ולהט"בים, תדחוף תכנים דתיים לגרונם של ילדים חילוניים בבית ספר כמו בפיטום אווזים, תחזיר את הנשים למטבח, ותחתור להפוך את הערבים לאזרחים סוג ג'. או כמו שאמר יו"ר

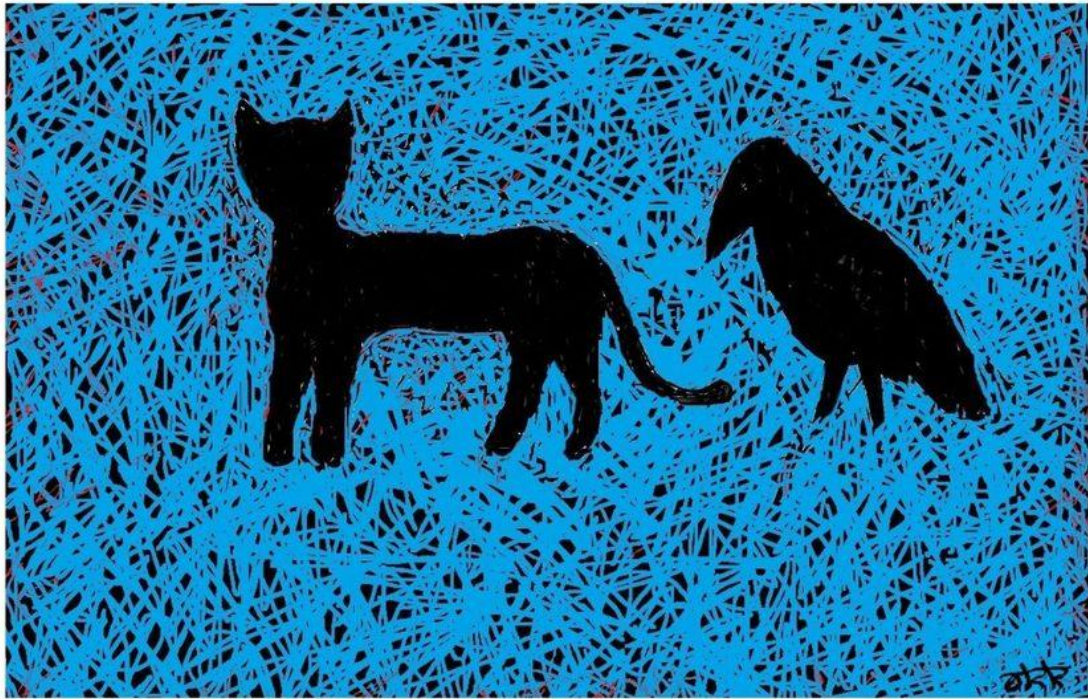
מפלגת נעם "הגיע הזמן להסיר את הדמוקרטיה מהמדינה היהודית, היא רק מפריעה".

5. אפילו לא צריך לשאול איפה טעינו. צריך לשאול איפה לא...

עורב וחתול

1. יש לפעמים בחיים שאתה נעשה עד למפגשים נדירים ממש כמו שהם נהדרים. ובאחד מימי השבוע התקבצו להם יחדיו על הדשא שליד האמפי' עורב וחתול, ולמשך זמן ארוך שהו אחד ליד השני ונראו כמשוחחים. וחשבתי לעצמי, לעזאזל אם הם יכולים אז למה לא אנחנו.

2. אז למה עורב וחתול? התקבלתם...

קריאת השכנוי

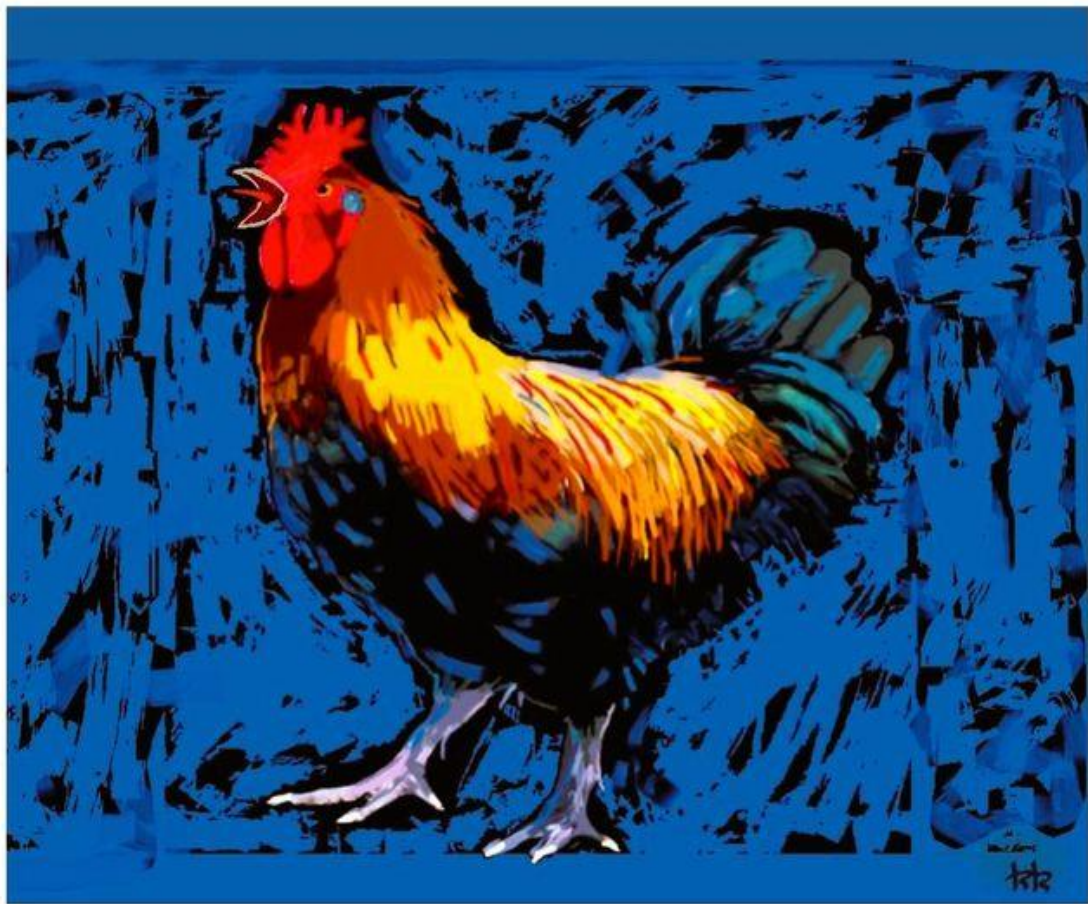
1. בתלמוד שכידוע לכולנו מכיל וגם סובל את הכול, ישנן גם הנחיות שהן הוראות שעה שניתנו בזמן ועם זאת לא אבדה חיוניותן. מה שמייחד אותן בעיני זה שהן תמיד מתחילות בפרטיקולרי, ב'חודי הנבדל מאחרים, ומתרחבות ממנו באדוות מתרחבות והולכות אל האוניברסלי. אני מוצא בהן איכות המסרבת להיצמד אל איזו נבחרות מדומיינת שיוצרת העדפת 'אתה בחרתנו', שמוכרחים להודות שישנה בעוצמה לא מבוטלת במקומות אחרים בתלמוד.

2. וכשאתם פוגשים בהן, במקרה או שלא, הן פוגעות בכם ישר בין העיניים ואינן מרפות, עד שאתם קמים ומוחים. כי אין לכם ברירה אחרת, מלבד לקום ולמחות. במסכת שבת מצאתי אחת כזאת ומיהרתי לרוץ לספר לחבר'ה.

3. "כל מי שאֶפְשֵׁר לְמַחֹת לְאִנְשֵׁי בֵּיתוֹ וְלֹא מָחָה – נִתְפָּס עַל אִנְשֵׁי בֵּיתוֹ, בְּאִנְשֵׁי עִירוֹ – נִתְפָּס עַל אִנְשֵׁי עִירוֹ, בְּכָל הָעוֹלָם כָּלֹ – נִתְפָּס עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹ". (מסכת שבת נד, ב)

4. זוהי רמה מאוד גבוהה של תביעה לעמדה מוסרית ולגילוי אחריות. המתחילה באנשי ביתך ומתרחבת אל ועל העולם כולו. וכשאני נפגש בתביעה שנובעת מעמדת כוח כה מוסרית, מיד אני מתמלא הערכה ויראת כבוד אל מי שראה בי בנו את היכולת להתרומם על קצות אצבעותינו המטפוריות, ולא לוותר לרצון האנושי כל כך להעדיף את בני ביתי ואנשי עירי על פני כל השאר.

5. בציור: שכווי הקורא לכם להתעורר ולמחות...

יארצייט לנלסון מנדלה

1. השבוע לפני תשע שנים ב-5 בדצמבר 2013 הלך לעולמו נלסון מנדלה לאחר מחלה ממושכת.

2. עוד לפני שמת הספיק לרפא את מולדתו מדינת דרום אפריקה ממחלה ממושכת וקשה הרבה יותר. מחלת הגזענות. ובלי עזרתו של ד"ר כריסטיאן ברנרד השתיל בה לב חדש ונקי מאפרטהייד.

3. ועצם העובדה שדרום אפריקה חולה עדיין במחלות אחרות, אין בה כדי להסתיר את תרומתו של האיש נלסון מנדלה להבראת המין האנושי מן הגזענות והעליונות הברוטלית של אלה המכנים עצמם 'בני הגזע הלבן' על אלה שנראים אחרת מהם.

4. הטקסט שמובא כאן נכתב עם היוודע דבר מותו.

נלסון מנדלה

'הנגר', 'השחר המזהם',

נלסון מנדלה

לעולם לא נשכח.

עשרים ושבע שנים,

תשעת אלפים שמונה- מאות חמשים וחמשה

יום, את שמי היום הסתירה התקרה,

מתוך 18 שנה רצופות ברבן אילנד.

מנדלה, אזלן השחר, כן, הוא זוכר- איך ירו וירקו

וחבלו ואמרו- "מחבל" ואמרו "טרוריסט".

אבל לא נלסון מנדלה אנהנו לא נשכח-

את המעצרים והמכות ו"השחר המלכלך" שלהם.

את בעיטות האפריקנרים תכלי-העין והצחוקים השבעים בחקירות.

לא, נלסון מנדלה לא נשכח וכשתמות יזכרו אחרים-

את הכבישים הנפרדים לנסיעה, את החופים הנפרדים לרחצה,

את הספסלים הנפרדים לישיבה והאוניברסיטאות הנפרדות לסגירה.

נלסון מנדלה עכשו חפשי כפרפר והוא כבר

לעולם לא ישכח את המסע הארך שהחל בכלא,

ואיך שהחרות נאגרה לאט לאט כמו טפות אינפוזיה של ארך רוח.

נלסון מנדלה שבנאום ההכתרה שלו חיג בבישנות ואמר לנו:
 "...הפחד העמק ביותר שלנו, איננו הפחד מחסר יכלת.
 הפחד העמק ביותר שלנו הוא הידיעה שעצמתנו אינה
 נתנת למדידה. האור ולא הצד האפל שבנו הוא שמעורר בנו חרדות."

היום עם הודע בשורת מותו, אנו מביטחים לזכר בחשקה
 ההולכת ועוטפת את חיינו בעמק הבכא הזה, שאת האור
 שבקצה המנהרה בראו אנשים כמו נלסון מנדלה שיידעו בכל מאדם
 שאין שום אור בקצה המנהרה אשר לא הם יהיו אלה אשר יביאו אותו.
 ואז הם הלכו והאירו את מנהרת החיים האפלה באור יקר, ו
 שפמו כוכב שגוע ומת ברקיע, המשיך עוד לזהר זמן רב לאחר לקתם.

פינת הקריקטורה השבועית: 1. משחק לילדים שי מטעם הרשות לזהות יהודית.

2. ילדים שיגלו את הכיפה רשאים לצבוע אותה.

3. ילדים אשר יצבעו אותה בצבעי הקשת ישלחו מיד לטיפול המרה.

המסע להצלת חוף אמנון / מיכל אשחר

מתישהו בתחילת הקיץ גיליתי יום אחד שצורפתי לקבוצת ווטסאפ ששמה "מצילים את חוף אמנון". עד היום אני לא סגורה מי צירפה אותי, אבל היו בקבוצה עוד חברות וחברים מהקיבוץ ומהאזור של דרום העמק ולכיוון הכנרת, ומהר מאוד הבנתי שקורה כאן דבר שעבורי הוא חשוב ומשמעותי.

את חוף אמנון, הצפוני ביותר בכנרת, גיליתי כמה פעמים בחיי, בכל פעם מזווית אחרת. בסתיו של הקורונה, התאהבתי בו שוב, בקסם העצים הענקיים והשקטים, המפרצים שיוצרים פינות שחיה נעימות שמרגישות אינטימיות, הדייגים שתמיד נראים לי כעושים מדיטציה עם חכות, אנשי הקמפינג הרגוע, שעושים על האש אבל בלי רעש ובלאגן. הייתי יורדת לשם לשחות, או סתם לשבת להירגע מול המים וההרים וקסם ים כנרת.

ועכשיו מתברר שכל זה בסכנה, לנוכח תוכנית לבניית מלון פאר באיזור של האכסניה הישנה, עם 180 חדרים, בריכה לכל סויטה, מעגן סירות, כריתת עצים... אז התגבשה קבוצת פעילים, וגם אירגון אדם טבע ודין הצטרף והגיש התנגדות לוועדת התכנון, והיו כתבות ברדיו ובטלוויזיה ובעיתון "דה-מרקר", והיתה וועדת תכנון אחת שבה נדחתה ההכרעה לנוכח ההתנגדויות, וועדה נוספת שבה די אושרה התוכנית לצערנו, ועכשיו מוגש ערר לוועדת הערר, כך שזה עוד לא הסתיים, והמאבק הפך למסע.

יש קבוצת פייסבוק שמאוד כדאי להיכנס אליה, להצטרף ולקרוא את כל הפרטים על מה שכבר היה ומה שמתוכנן

<https://www.facebook.com/groups/364266949187398>

ויש אירוע גדול בחוף, קמפינג חווייתי ממש בסופשבוע הזה, משישי אחה"צ עד לשבת אחה"צ, עם סיורים, בישולים, משט מחאה של סאפים וקייאקים ואפילו תוכנית אומנותית.

אחד החברים המרכזיים בוועד הפעולה במקרה גר כאן בקיבוץ, מיכאל אלקיים (הנגר) ומי שמתעניינת יכולה לקבל ממנו עוד מידע, ואם כבר אז איך אפשר בלי להזכיר את הגרפיקאית המוכשרת שעיצבה את הלוגו של המאבק, רננה חייט האלופה כמובן.

כולן וכולם מוזמנות ים לקרוא עוד בפייסבוק ו/או להצטרף לקבוצת הווטסאפ <https://chat.whatsapp.com/EpVvn8ROW2UHIxrrDYPCW6> וכמובן להגיע בסופ"ש למפגש, היכרות עם הנושא וחשיבה על המשך המסע להצלת החוף,

או סתם ליהנות מהקסם של המקום עם אנשים טובים. ואולי ביחד נצליח לשמור על החוף הקסום הזה שקט ושלם כמו שהוא היום.

חוף אמנון

המסע להצלחת

תצילים את חוף אמנון

9-10/12/22

קריאה לכל אוהבי החופים

לשבט איתנו בקמפינג חווייתי
במסע להצלחת חוף אמנון.
לגלות את ציפונותיו של החוף
וליצר נקודת דינוק
לפעולת שטח אחראית בשמירה על החוף!

נשמח לאישורי הגעה באיוונט בפייסבוק:

"סופש קמפינג בחוף אמנון"
על מנת שנוכל להעריך בהתאם
או בטל' 0524637045

מה להביא?

ציוד לילה חם, פנס, מזון בסיסי,
כלי אוכל רב פעמיים, סאפל/קיאק ואוזן קשבת
הביאו חברים שתפו והפיצו!

בתוכנית

קמפינג, סיורים,
דיון, עדכונים והערכות,
מיצג קונטקט,
שיט מחאה בכנרת.

מתי?

סופ"ש הקרוב
9-10/12/22

שישי:

15:00 נפגשים בחוף
בפיקוס הגדול שאחרי המסעדה
סיור בשקיעה
א. ערב- הביאו מאכלים
לארוחה משותפת
פויקה טבעוני עלינו

שבת:

בניית רוג'ומים
9:00 סיור ליקוט
10:30 משט סאפים וקיאקים
12:00 מיצג קונטקט על העץ
12:30 סדנת בידודנסה

*האירוע יתקיים בכפוף
לתנאי מזג האוויר, עדכונים
באיוונט.

הגליל העליון

דף להורה

דצמבר רב דורי
מביאים את האור

הצצה: "שיר לשירה"

לילדי/ות שכבות א'-ב' וותיקים מהקיבוצים
בבית העם כפר בלום 26.12 | 10:00-11:30

"שיר לשירה" מספר את סיפורה של חבורת ילדים בנהלל: ענת,
שירה וגירא המתכוננים יחד עם דיקלה, המדריכה שלהם, להופעה
בחגיגות יום הולדת למושב.

הם צריכים לשלב את הכוחות המשותפים שלהם על מנת שההופעה
תצא לפועל, לשים את השיפוטיות בצד ולראות את האחר!
רק יחד נצליח!

הצגה מרגשת המשלבת בתוכה את שירי יונתן גפן

עלות לילדה: 30 ש"ח
ותיקה לא עלות

פרטיק נוספיק והרשאה אצל
מדריכיות היסודי בקיבוצים

סלירת ההרשאה 15.12.22

הפעילות מסוכסדת על ידי הרשות לפיתוח הגליל

דף להורה

עמותת דת וחקיקה הגליל
המרכז העירוני
הגליל העתיק

דצמבר רב דורי
מביאים את האור

הצגה: "עיקוי ירח"

לילדי/ות שכבות ה'-ו' וותיקים מהקיבוצים
בבית העם כפר בלום 25.12 | 10:00-11:30

למיכאל יש חלום, להיות מקובל. הוא רוצה להיות מוזמן לכל המסיבות, להיבחר ראשון כשמתחלקים לקבוצות, ושיצחקו פעם אחת מהדברים שהוא אומר ולא רק עליו. הצגה על הכוח ההרסני של החלוקה למעמדות, על הניסיונות של ילדים להתאים את עצמם בכל מחיר למודל של מקובלות חברתית כדי להיות חלק מהעדר, ועל המחיר הכבד שהם עלולים לשלם בדרך

עלות לילד/ה: 30 ש"ח
ותיק/ה עלא עלות

פרטיק נוספיק והרשאה אצל
אדריכיות היסודי בקיבוציק

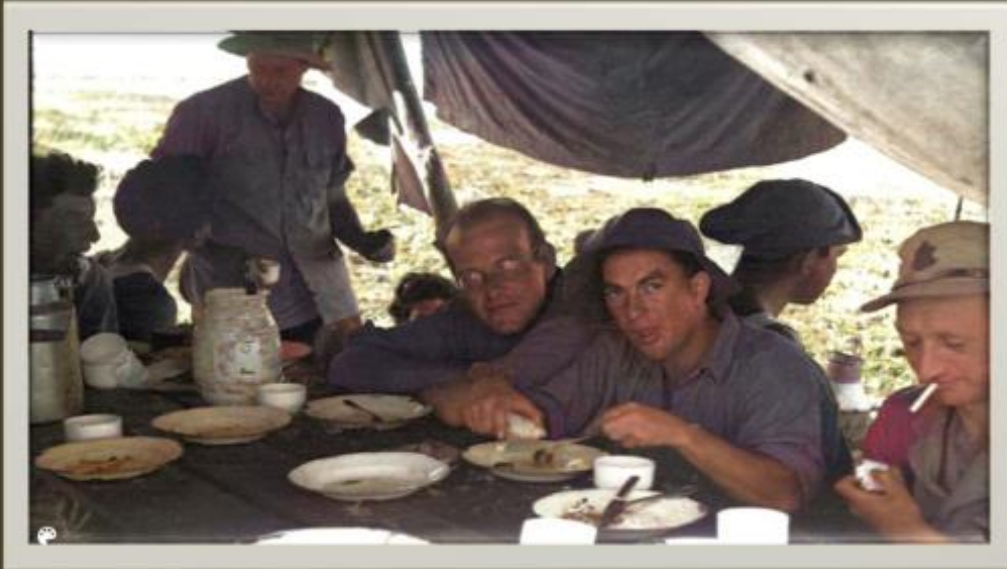
סלירת ההרשאה 15.12.22

הפגילות אסובסדת על ידי הרשות לפיתוח העליל

"נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם"

(דוד אלמן - לקשר: khbbm1@gmail.com)

חדר האוכל במנסורה

האקונומיה במנסורה (כן, זאת גוסטי)

9.12 אורלי הומל

שחר שמואל

10.12 אמרי סולומון

אילה פורת

11.12 ימית אזולאי

סיון שיינזיכט

13.12 מרים קנדל

אפרים מעין

14.12 דניאל אמויאל

בלהה איילון

מרסלה קרפון

15.12 טומי עמית

אורטל אורן

טיל אלון-שפקה

פלב דוד

גלריית תיאטרון היהלום מציגה

התערוכה: ארץ, עיר, חי, צומח, דומם

אוצרת: ד"ר אביבית אגם דאלי

31.12.22 - 1.12.22

האמנים המשתתפים:

אבישי אביב | אורה תמיר | אלי זערור | גלי קמיל | דורין מרגלית

דריה בלמן | הופ ניטס | ידידיה איש שלום

ליאורה שחם | נדי בית תלמי | ניצה גליפת | נירה שורץ

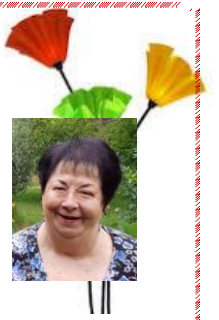
סיון לוטן | עודד חוברה | רונית פן ליבנת | שושנה דונאיה

פתיחה חגיגית
תקיים ב- 8.12.22 בשעה 18.00 עד 20.00
 ויפיעו בה זמרת המצו-סופרן כרמל בן אפרים עם דורין מרגלית בגיטרה ולחנים.

התערוכה פתוחה בימים א-ה 9.00-17.00 (יש ללחוץ על האינטרקום) וכן בשעות מופעי ואירועי התיאטרון
 תניה: חניון היהלום, רח' תובל 21 רמת-גן
 תיאטרון היהלום | רח' היצירה 3, רמת גן | טל. 03-6122776

משולחן העורכת / שושנה שרקי

דברים שרציתי לומר מילים :יענקל'ה רוטבליט :

יש דברים שרציתי לומר ואינם נענים לי
המילים שבחרתי אינן הטובות מכולן
עמוקים מיני ים הסודות שאינם מובנים לי
שאולי לא אבין, לא אבין לעולם

לא בכל הדרכים שרציתי ללכת הלכתי
בדרכים שהלכתי טעיתי ודאי לא פעם אחת
ועצבות מהלה כל שמחה, כל שמחה ששמחתי
כמו ביקשתי דבר, דבר שאבד

חלומות שחלמתי והם מקיצים בי עדיין
שבריהם בעיני נשטפים מפני בדמעה
ולילות יסורים לא ספורים שהטבעתי ביין
כאובד בדרכי, בדרכי הרעה

אך בכל הדרכים מעולם לא אבדה לי דרכנו
וגם אם לפעמים סערו מסביב הרוחות
ואהבתי אותך והיה לנו טוב, טוב עד גדותינו
והיה לנו רע ואהבתי אותך לא פחות

